

هو الأقدس الأبهي

يا وَرَقْتِي يَا أُمَّتِي يَذْكُرُكَ مَالِكُ الْأَسْمَاءِ فِي بُحْبُوحَةِ الْبَلَاءِ لِيَجْذُبَكَ إِلَى مَقَامِ رُقْمٍ مِنْ قَلَمِ الْأَمْرِ فِيكِتَابِ رَبِّكَ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، نَعِيمًا لِأُمَّةٍ مَا مَنَعَتْهَا وَسَاوَسُ الْخَلْقِ عَنِ الْحَقِّ وَتَمَسَّكَتْ بِعُرْوَةِ الْفَضْلِ وَأَعْرَضَتْ عَنْ كُلِّ جَاهِلٍ بَعِيدٍ، بِلِسَانِ پارسی عرض کن بگو ای پروردگار عالم و مقصود امم مشاهده میشود که ابطال رجال و اقویاء عباد در یوم ظهور از سطوت ظالمان ممنوع و محرومند، دیگر کجا گمان میرود که این امه عاجزه مسکینه بتواند در عرصه شناسائی تو قدم گذارد یا در هوای محبت تو طیران نماید، و لکن ای محبوب من و مقصود من کرم تو مرا مغرور نمود و عفو تو بر جسارتم افزود، و حال بانامل رجا بذیل ردای عطا متشبثم و بصد هزار لسان عرض مینمایم که مرا از باب خود محروم منما و از کوثر فضلت ممنوع مکن، گناهانم را بعنایت خود ببخش و خطاهایم را بستاری خود ستر فرما، أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ الْمُجِيبُ وَأَنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الْكَرِيمُ.